

[Karen Thuroe Hansen.]

loven, må jeg erkende, at det konservative folkepartis bange anelser angående de økonomiske konsekvenser er gået i opfyldelse i langt højere grad, end vi havde forestillet os.

Når dette er sagt, vil jeg dog gerne føje til, at selve intentionerne i loven har vores fulde tilslutning. Der er sket en rationalisering af et meget stort lovområde, som vil få et mere ensartet præg, og det vil også administrativt give store fordele, idet de mange instanser inden for sociallovgivningen bliver knyttet nærmere sammen i et samarbejde, der helt afgjort vil blive til fordel for brugeren. Gennem det sidste halvandet år har de respektive socialforvaltninger landet over haft god tid til at forberede sig på ikrafttrædelsen, og de mange cirkulærer og bekendtgørelser fra ministeriet er klart formuleret med hensyn til administrationen inden for de mange områder.

Som tilhænger af nærdemokrati kan jeg fuldt ud acceptere, at det i fremtiden bliver vore folkevalgte medlemmer af socialudvalget, der i samarbejde med det administrative personale skal træffe afgørelserne om de eventuelle hjælpeforanstaltninger, og det er betryggende at vide, at begge kategorier gennem veltilrettelagte kurser har fået den fornødne skoling i denne lovs mange forskellige aspekter.

Også med hensyn til klageadgang eller ankeadgang er jeg tilhænger af denne lov. Det er en åbenbar forenkling, at ankerne er henlagt til amtsankenævnet, der allerede på nuværende tidspunkt har vist sin funktionsdygtighed. Men bag ved denne forespørgsel fra de tre partier på venstrefløjen ligger der vel en dyb mistro til de respektive myndigheders saglige forvaltning af bistandsloven over for brugerne af denne. Det er en mistro, som jeg ikke kan deltage i. Jeg nærer den dybeste respekt både for vore folkevalgte og for vore offentligt ansatte. Der er for mig ingen tvivl om, at samarbejdet mellem disse på demokratisk vis vil præge administrationen af bistandsloven.

Det undrer mig absolut ikke, at hr. Steen Folke her fra talerstolen udtrykker ængstelse for forskelsbehandling inden for rammerne af bistandslovens hjælpeforanstaltninger og specielt i kommuner, der har et borgerligt flertal eller i alt fald er borgerligt indstillet. Vi kender til bevidstløshed

argumenterne fra partierne til venstre i salen om, at de alene varetager de sociale interesser i vort samfund. Som en af dem, der har haft den lykke gennem en lang årrække at have fået en politisk skoling i en kommunalbestyrelse og specielt i det sociale udvalg, kan jeg forsikre hr. Steen Folke om, at afgørelserne om hjælp sjældent har givet anledning til divergenser blandt de folkevalgte, uanset om der har været tale om socialistiske eller borgerlige repræsentanter, og det er mit absolutte indtryk, at denne tendens fortsat vil være den fremherskende, også efter at bistandsloven er trådt i kraft.

Med den oplysningskampagne, der foregår både i pressen og i tv, skulle brugerne af loven være godt orienteret om deres rettigheder og pligter — for det er der jo også indeholdt i bistandsloven. Og som jeg tidligere har fremført, har jeg ingen tiltro til, at der vil ske grelle forskelsbehandlinger, men så længe loven endnu ikke er trådt i kraft, er det umuligt at have noget konkret at kritisere.

Jeg takker ministeren for hendes klare svar på forespørgslen, der for de fleste punkters vedkommende deles af det konservative folkeparti. Administreret efter sin hensigt vil bistandsloven være et nyttigt værktøj inden for vor sociale forsyning.

Det konservative folkeparti kan ikke stemme for den foreslåede dagsorden.

Ebba Strange (SF):

Det er blevet kritiseret af flere ordførere, at vi har rejst denne forespørgselsdebat. Der er også blevet skudt os nogle motiver i skoen, som måske ikke er helt rimelige. Hr. Steen Folke har i og for sig givet en begrundelse for, at vi har rejst denne debat. Jeg vil godt dertil knytte, at når man kommer ude omkring og diskuterer bistandsloven, så møder man megen usikkerhed med hensyn til, hvordan den vil virke, og vi har ikke diskuteret den herinde siden dens vedtagelse i sommeren 1974. Jeg fandt derfor, at tidspunktet nu var rimeligt, her umiddelbart før loven skulle træde i kraft. Jeg kan ikke godkende de indvendinger, der er kommet mod det. Hvis ikke vi skulle kunne sætte en dag af til at diskutere en så væsentlig ting som den sociale bistandslov, så ved jeg ikke. Vi bruger folketingets tid til så mange andre unyttige sager.